

[Tesdaerpf.]

føje ret meget til ud over det, at det selvfølgelig ikke er alle ændringsforslagene, som vi i mit parti er lige glade for; vi synes ikke, at de alle er lige berettigede. Men da der til gengæld er taget hensyn til interesser og ønsker, som vi fra vor side har lagt vægt på, idet man fra modpartens side har frafaldet visse krav, er der ingen grund til at holde tale om plusser og minusser — som jo ethvert forlig vil indeholde for begge parter.

Vi mener i mit parti, at man er nået til en rimelig løsning i forhold til de overenskomstsmæssige regler på dette område. Det er klart, at det af nogle vil blive sagt, at mange står udenfor de faglige overenskomster, og at de ved denne lovgivning alligevel kommer ind under lignende ferieforhold, som gælder for dem, der er inde under overenskomsterne. Men lad os sige det, som det er: det er klart, at overenskomstsmæssige bestemmelser vedrørende ferie, der gælder for så mange mennesker, som det her drejer sig om, direkte må indvirke også på de menneskers ferieforhold, der står udenfor overenskomsterne, og de må selvfølgelig også influere på lovgivningen om dette spørgsmål, idet det er rimeligt, at man såvidt muligt søger at skabe overensstemmelse mellem lovgivningen og de faktiske forhold.

Også udenfor betænkningen foreligger der ændringsforslag, stillet af det kommunistiske parti, og jeg skal kort motivere, hvorfor mit parti ikke kan stemme for disse ændringsforslag.

Det første ændringsforslag ville, hvis det blev vedtaget, betyde, at medhjælperloven ganske skulle ændres, og det andet ville betyde, at der ikke kom den smidighed ind i dette spørgsmål, som man netop har tilsigtet med den nu foreslåede udformning af forslaget.

Det stillede underændringsforslag kan jeg heller ikke anbefale at stemme for. Det ville betyde, at fabriksdirektøren, som jeg nævnte før, og som skal forhandle med virksomhederne, når det drejer sig om at ændre ferien, også hvis det angår enkeltpersoner, skulle forhandle med organisationerne derom. Det ville efter vor mening ikke være rigtigt; det ville betyde en masse tidsspilde og administrative besværligheder.

Jeg kan heller ikke tiltræde det sidste ændringsforslag, der angår forslag til lov

om ændring i medhjælperloven, for det ville i virkeligheden helt sætte medhjælperlovens bestemmelser ud af kraft.

Jeg vil slutte med på mit partis vegne påny at anbefale de af ministeren stillede ændringsforslag og derefter lovforslaget til vedtagelse.

Alfred Jensen: Det var jo klart, at det lovforslag om ændring i ferieloven, som ministeren fremsatte, ikke kunne gå igennem folketinget i den skikkelse, han havde givet det — dertil var der altfor mange anstøds-punkter. Man var derfor indstillet på, at når vi nåede til anden behandling, ville betænkningen indeholde væsentlige ændringer. Jeg må da også sige, at de i betænkningen stillede ændringsforslag, stort set, betyder forbedringer. Det gælder således ændringsforslagene til §§ 2, 4 og 5. Jeg forstår ændringerne til § 2 således, at landbrugets arbejdere ikke længere behøver at have haft 25 dages arbejde i samme virksomhed for at være berettigede til at få feriepenge, og det er naturligvis et vældigt fremskridt.

Ligeldes ser jeg, at undtagelsesbestemmelser for bygningsarbejderes og teglværksarbejderes vedkommende er udgået af § 4. Jeg kan dog ikke erklære mig helt tilfreds med de foreslåede ændringer. Det gælder således den i ændringsforslag nr. 9 foreslåede affattelse af stk. 5 i § 4. Mit parti kan godkende, at der findes sådanne undtagelsesbestemmelser og har heller ikke noget imod, at virksomheder og enkeltpersoner kan komme i betragtning; vi finder også, det er meget fornuftigt, at man lader direktøren for arbejds- og fabriktilsynet være den mand, man skal henvende sig til, og som kan træffe afgørelsen, dog efter at han har forhandlet med arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne. Men vi finder, det er urigtigt, at der ikke findes en bestemmelse om, at direktøren for fabriktilsynet skal forhandle med de pågældende organisationer, også når det drejer sig om enkeltpersoner. Når vi ikke er tilfredse hermed, er det, fordi der i nogle fag er en vis ængstelse for, at en sådan undtagelse skal gennemhulle ferieordningen; det gælder ikke mindst bygningsarbejderne. Derfor finder vi det rimeligt, at man affatter lovforslaget på en sådan måde, at også spørgsmålet om enkeltpersoners ferie skal bringes frem til høring hos de pågældende organisationer, så bliver der mulighed for at imødekomme